

Ackroyd, Peter.2002.Londýn. Biografie. Praha:BB Art. (Kap.68.Chlapci a děvčata si začínají hrát. S.585-601.)

Peter Ackroyd se bere své čtenáře několik staletí zpět na exkurzi po tehdejších Londýně. Živou a neopomenutelnou součástí podoby města byly v té době i děti. V úvodu článku se čtenáři dozvídají, jaké postavení mohly městské děti ve středověku zaujímat. Byly považovány za symboly čistoty a nevinnosti, proto byly hojně využívány v případech, kdy bylo potřeba posvěcení nějaké činnosti, především staveb nebo booslužeb: „Spojení dětí s ochranou, nebo dokonce s stavbou londýnských posvátných míst má velký význam. Město získává od dětí energii a nevinnost v činnosti, která nemá daleko k dětské oběti v základech chrámů nebo mostů.“ (Ackroyd, 586) Nemalý byl také obchodní význam dětství a dětí. Jako budoucí pracující byly děti zárukou toho, že se později jako dospělí budou schopny postarat o své rodiče. Jako zdroj výdělků sloužily děti i v případě, že byly unášeny a zneužívány k žebrotě.

Většina dětí byla nucena od poměrně útlého věku pracovat, z ekonomického hlediska byl jejich přínos do rodinného rozpočtu často nepostradatelný. Tvrdosti života nebyly děti nijak ušetřeny. Protože jejich světem byly především ulice, setkávaly se tam nejen mezi sebou, ale i s obchodem, kriminalitou a vykonáváním trestů. Velkoměsto bylo také plné dětí bez rodin nebo jiného typu zázemí. Osud chudých dětí nebyl nijak přívětivý – vyrůstaly v sirotčincích, musely tvrdě a dlouho pracovat, často opředčasně zemřely. Kvůli žebrotě se děti stávají i předmětem obchodu (zvláště v 18. století).

I tak si děti dokázaly nalézt čas na to nejobyčejnější, co bývá dnes s dětstvím spojováno – na hru a zábavu. (nebo jim byl vymezen např. Každoroční tadicí slavnostních maškarích pochodů) Ackroyd uvádí řadu příkladů dětské hry a hravosti jako jsou nejrůznější říkanky a zaznamenané vzpomínky. Zřejmě právě tvrdost okolních podmínek vedla k tomu, že byly londýnské děti mimořádně zkušené a obratné v ochraně svých zájmů – alespoň co se výřečnosti týče. Často jim však ani ta nepomohla a snaha hrát s nimi byla naopak záměrně potírána.

Je až neuvěřitelné, jak na jedné straně byly děti vyzdvohovány jako posvátné, na druhé pak zavírány za to, že například hrály karty.